

polítiques de formació docent i lluita contra la pobresa

Convidat per l'“INSTITUTO DE PEDAGOGÍA POPULAR (IPP)”, associació sense fins lucratius, compromesa amb la pràctica social educativa en sectors populars sota la perspectiva de l'educació alliberadora de Paulo Freire, vaig participar durant la primera quinzena del mes d'agost en el seminari “POLÍTICAS DE FORMACIÓN DOCENTE Y LUCHA CONTRA LA POBREZA”, que es va celebrar a Lima (PERÚ). El seminari s'adreçava al professorat i als estudiants de Magisteri. Per a mi va ser una gran sorpresa la massiva participació arribada de tot el territori peruà; varen haver d'habilitar-se sales especials i fer el seguiment a través de videoconferència.

La participació dels assistents va ser molt dinàmica. Entre els temes tractats podem citar: *L'educació i les raons de l'esperança en un món de desencantament*, per Pablo Gentili

Formació magisterial i lluita contra la pobresa, per Sigfredo Chiroque

El col·lapse del paradigma il·lustrat del saber i la crisi de l'educació pública, per José Carlos Ballón

La formació del professorat des

del punt de vista sindical, per Pere Polo

Aquests són els temes, entre d'altres, que he destacat, però us faré un petit resum de la meua intervenció:

“L'exercici de drets implica coneixement i compromís en el plànol individual. En aquest plànol és necessària l'existència de ciutadans informats amb un bagatge cultural i educatiu adequat, ciutadans amb capacitat d'anàlisi pròpia, si no volem ciutadans amb pensament

“...models econòmics, socials, polítics, culturals i ideològics que van eixamplant més i més la bretxa entre el grup reduït de la humanitat que ho té tot i l'amplíssim grup dels exclosos...”

merament imitatiu del poder imperant en cada moment. En el plànol col·lectiu, és convenient l'existència de ciutadans associats, integrants d'agrupaments diversos, que no siguin reduïts a mers nombres, que siguin disciplinats, que participin col·lectivament, que exigeixin el que és just, que reclamin els seus drets i que reivindicuin millores socials.

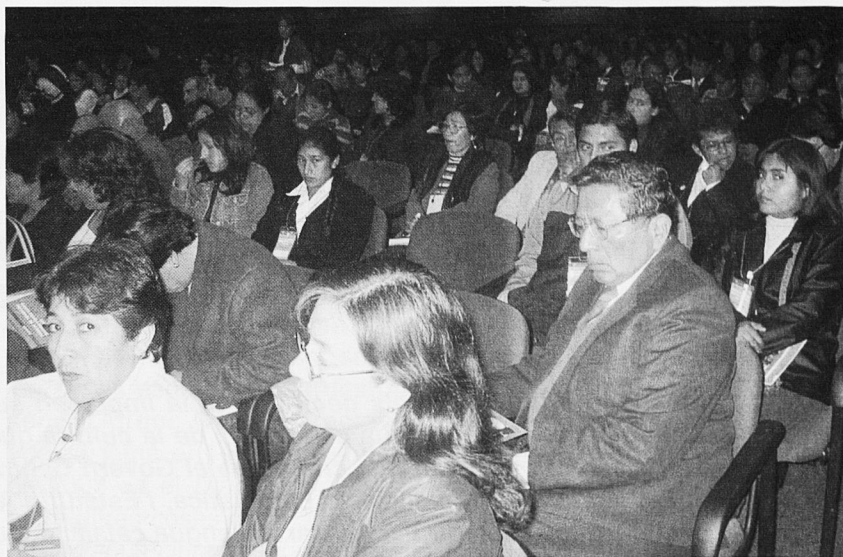
La participació és el millor antídote per combatre el fet que l'àmbit polític quedi reduït a les burocràcies de les administracions governamentals, econòmiques o partidistes. Enfront d'aquest projecte de societat associada al neoliberalisme i a la globalització neoliberal, és necessari oposar un altre model de política i d'exercici democràtic, és necessari un canvi cultural i una conscienciació, és indispensable que el sindicalisme adopti nous rols, a més de les reivindicacions i la formació.

La institució escolar ha de convertir-se en un àmbit que sigui capaç de superar el pensament reproductiu i convergent per un pensament crític i divergent. El sindicalisme ha d'evitar convertir el seu discurs en pensament hegemònic i únic, que generi un gran distanciament amb els plantejaments ideològics i reivindicatius que hauria de

defensar. Hem de canviar el model de formació. Enfront del model receptor dels agents externs, dels experts que creuen saber-ho tot o que pensen que dominen la seva parcel·la d'especialistes, ha d'oferir-se un model ideològic, curricular, crític, de creació i que atorgui un paper completament actiu tant al professorat com a l'alumnat. Que formi per conèixer les contradiccions en qualsevol àmbit, tant localment com globalment."

També es va parlar de desenvolupament humà, millor dit del costat oposat al desenvolupament humà que és la realitat de milions de persones amb mancances i falta d'ingressos que els permetin tenir un adequat consum de béns i serveis per viure com a éssers humans. En aquesta situació de pobresa viuen més de la meitat de peruans i peruanes.

La pobresa és contradictòria a la condició humana. La pobresa i el desenvolupament humà no constitueixen una línia contínua; en el sentit que paulatinament anam deixant de ser pobres, en la mesura que per simple evolució deixam de ser endarrerits (com si el problema

Assistents al Seminari. A la dreta, Sigfredo Chiroque, organitzador i ponent.

fos de temps). Hi ha factors que els mateixos humans han creat i serveixen de trava al desenvolupament humà. Són estructures, o models econòmics, socials, polítics, culturals i ideològics que van eixamplant més i més la bretxa entre el grup reduït de la humanitat que ho té tot i l'amplíssim grup dels exclosos. Lluitar contra aquesta situació resulta, aleshores, un compromís dels qui creim en un procés d'humanització inacabat.

La pràctica educativa va sorgir per respondre a les necessitats

d'homes i dones. S'imposa plasmar l'esperança d'una nova societat i d'una nova educació. A Perú, com en altres molts de llocs del món, incloent-hi l'Estat Espanyol, s'estan duent a la pràctica unes reformes educatives que disten molt de ser una resposta a la creació d'una societat més justa democràtica i lliure, mes bé podem afirmar que les reformes educatives constitueixen un succedani de les reformes socials.

Pere Polo

Casa Pomar Flores

PAPERS PINTATS I PINTURES
ARTICLES PER A ARTISTES
VASES I MOTLLURES

SANT MIQUEL, 77

07002 Palma

Telèfon 971 72 14 83

Fax 971 71 93 12

www.casapomarflores.com

Av. Comte de Sallent
1 hora gratis